

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๙

หมดทางไปก็มายึดคำเรา

ก่อนจึงหัน

พระเข้าออกๆ เรื่อยละสำหรับวัดนี้ อดยากว่าหลังไหลเข้าออกๆ สำหรับวัดป่าบ้านตาดรู้สึกจะเป็นศูนย์กลางของวงกรรมฐานสายพ่อแม่ครูจารย์มั่น เพราะฉะนั้นส่วนมากพระเณรไม่ค่อยมีละ หลังไหลเข้าหลังไหลออกตลอดเวลา มาที่นี้เมื่อมาก็ให้ตั้งใจศึกษาดูให้ดีมาศึกษา วัดนี้เลอะเทอะตรงไหนให้บอกมาเลย ผมเปิดทางให้ทุกด้านทุกทางเพื่อความเป็นธรรม อดไหนที่มาจากข้างนอกมาเห็นไม่ดีให้มาบอกผมเลย ช้บอกเลยเถียว เราต้องการความเป็นธรรมล้วนๆ อย่างอื่นไม่เอา

ผิดตรงไหนให้บอกมาจะแก้ไขทันทีๆ ใครไม่ยอมแก้ไขไล่หนีเลย หลักธรรมเป็นอย่างนั้น ต้องเอาธรรมเป็นใหญ่ เอาธรรมเป็นหลักเกณฑ์ ยอมรับกันโดยธรรม ถ้าปฏิเสธก็ต้องปฏิเสธโดยธรรม ไม่ใช่แบบที่ฐิฆมานะกิเลสตัณหาเอามายื้อแย่งแข่งดี แล้วสุดท้ายก็ลงวิชาหมากัดกันอย่างนั้นใช้ไม่ได้ ต้องศึกษาให้ดี เอาธรรมเป็นเกณฑ์ อย่าเอาอายุพรรษา ชาติชั้นวรรณะหรืออะไรเข้ามาเป็นกฎเป็นเกณฑ์ ต้องเอาธรรมเป็นเกณฑ์ ถ้าเอาธรรมเป็นกฎเป็นเกณฑ์แล้วเรียบไปทั้งทางฝ่ายโลกฝ่ายธรรมนั้นแหละ ถ้าเอากิเลสเข้าแทรกแล้ววัดก็เป็นนรกไปได้ อดว่าแต่ชาวบ้าน พระก็เป็นผีไปได้ถ้ามีฐิฆมานะ กิเลสมันเข้าแฝงนะ แฝงพระนะ

พระแท้เป็นผู้สละทุกอย่างเรื่องฐิฆมานะอะไรๆ สละ ไม่ให้ถือ ให้ถือความถูกต้องดีงามที่เรียกว่าถือธรรมเป็นใหญ่ พระท่านอยู่ด้วยกันในครั้งพุทธกาลเป็นแบบนี้แหละ ให้พากันยึดไปปฏิบัติ อดเอามาใช้อ้อเรื่องฐิฆมานะ ใช้ไม่ได้นะ นั่นเรื่องกิเลส ขวางธรรม พระองค์นั้นไปที่ไหนก็ขวางเพื่อนขวางฝูงแหละ เพื่อนฝูงเข้าไม่ติดใครมีฐิฆมานะ ถ้าอยู่มุ่งอรรถมุ่งธรรมไปมุ่งอรรถมุ่งธรรม เข้าได้หมด ไปที่ไหนเข้าได้ พระเราเข้าได้หมดทั่วประเทศไทย ถ้าเป็นผู้ตั้งใจปฏิบัติตามศีลตามธรรมประจำตนแล้ว ไปที่ไหนเข้ากันได้สนิท

ถ้าเรื่องของกิเลสแฝงธรรมแล้วไปไหน อย่างน้อยร้ายราน มากกว่านั้นแตก ไปที่ไหนคบใครๆ ไม่ค่อยได้ กิเลสไม่ใช่ของดี ผ่านเข้าไปตรงไหนเป็นไฟไปตรงนั้นๆ ถ้าธรรมไปตรงไหนเป็นน้ำดับไฟเป็นลำดับลำดับ อดว่าพระเราที่มาจากชาติชั้นวรรณะใดที่ไหนๆ สูงต่ำไม่มีกำหนด ศากยบุตรคือลูกศิษย์ตถาคตเท่านั้นพอ ถ้าปฏิบัติตนตามหลักธรรมหลักวินัยให้ตรงแนว อดเอาสิ่งอื่นใดมาเป็นใหญ่ยิ่งกว่าธรรมกว่าวินัย อยู่ด้วยกันจะเป็นผาสุก ถ้าเอาอย่างอื่นใดเข้ามาแฝง นั่นละเป็นภัย เอาหลักธรรมหลักวินัย

เราก็คิดมากที่สุดนะเกี่ยวกับเรื่องชาติไทยของเรา ศาสนาเราก็แบกอยู่แล้ว
 เทิดทูนอยู่ตลอดแล้ว อย่างชาติก็โยงกับพระมหากษัตริย์ เราเทิดทูนทั้งสามพระองค์นี้
 ตลอด ถ้าพูดให้เต็มหัวใจก็คือไครมาแตะไม่ได้ ถ้าคอเรายังไม่ขาดวุ้นเลย ไครมา
 แตะใส่กันทันทีเลย ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราเทิดทูนสุดยอดด้วยกันใครจึงมา
 แตะไม่ได้ แตะด้วยเจตนาร้ายไม่ได้ ส่วนผิดพลาดนั้นเป็นธรรมดาไม่ว่าท่านว่าเราผิดได้

ทองคำนี้ก็ได้อยู่แล้วนะ ๑๑ ตันกับ ๒๖๕ กิโลแล้ว ๑๙ บาทอะไรนี้ไม่นับ
 แหละมันจะเพิ่มของมันไปเรื่อยๆ เราพยายามที่สุดที่จะได้เงาๆ เข้าสู่จุดใหญ่ของเรา
 สำหรับเงินสดนั้นไม่หวังแล้วแหละ ไหลออกไปทั่วประเทศ ไหลกระจายออกไปทั่ว
 ประเทศเงินสด ดอลลาร์ก็มารวมกัน คือเฉพาะเงินสดนั้นไม่พอ ต้องเอาดอลลาร์มา
 บวกกันเข้ากระจายช่วยกันไป สำหรับทองคำร้อยทั้งร้อยตลอดมาและตลอดไปด้วย ไป
 ไหนไม่ได้ เข้าจุดเดียวๆ ทองคำ

(วัดกัณฑ์สลาวัส บ้านคันท แท จ.มุกดาหาร ขอความเมตตาสร้างรั้ววัด) บ้าน
 คันท แท แถวนั้นเราเคยไปมาหมดแล้ว เราผ่านไปผ่านมา เราเคยไปจำพรรษาที่ห้วย
 ทรายตั้ง ๔ ปี อันนี้ก็เกี่ยวกับผู้เฒ่าแม่แก้วเหมือนกันที่ไปอยู่ที่นั่นก็ดี แม่ชีแก้วอยู่วัด
 ห้วยทราย หนองสูง คำชะอี อยู่ทางนั้นละ ห่างกันน่าจะไม่ถึง ๑๐ กิโลเมตร เราผ่านไป
 ผ่านมาตลอดเพราะอยู่นั้น ๔ ปี เวลาว่างปีบออกเที่ยวๆ วัดของเราติดกับเขา เราอยาก
 ไปที่ไหนสะดวกมาก ใครยุ่งกับเราไม่ได้ จะไปไหนมาไหนไม่มีใครรู้เราแหละ

พอพูดอย่างนี้แล้วก็มาสัมผัสแม่ชีแก้ว คือวัดเราอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของ
 บ้านห้วยทราย วัดแม่ชีแก้วอยู่ตะวันออกเฉียงใต้ของบ้านห้วยทราย บ้านอยู่ตรงกลาง
 ไม่ได้เกี่ยวข้องกัน เขาก็อยู่ของเขา เราก็อยู่ของเรา ทีนี้เวลาจะไปไหนมาไหนแม่นยำ
 มากนะ เราจะไปไหนก็ตามนิสัยของเรา ปรกติเราไปคนเดียวมาคนเดียวตลอด เพื่อน
 ผูกมาอยู่ต่างหากนะที่เราได้พัวพันกับหมู่เพื่อน แม่เช่นนั้นนิสัยอันนี้มันก็มีของมัน จะไป
 ไหนไปเลยๆ พอเราออกจากวัดปีบ แกอยู่ทางโน้นบอกว่าไปแล้วนะ บอกเลยเชียว ไป
 แล้ววันนี้ เย็นหมดแถวนี่ แกกระจายออกมาเป็นกิริยาภายนอกว่าเย็นหมด ไปแล้ว
 พวกนั้นก็จัดคนให้มาดู ไปแล้ว ไม่ผิดเลยนะ ถ้าว่าไปแล้วเป็นไม่ผิดแม่เปอร์เซ็นต์เดียว
 ไปแล้ว หายเงียบ เย็นหมดเลย อย่างนั้นนะ

ทีนี้เวลามาเอาอีกเหมือนกัน เวลามาก็ว่ามาแล้วถึงแล้ว อย่างนั้นละเก่งไหม
 แม่นยำมากเทียว ไม่เคลื่อนเลย อันนี้เรียกว่าไม่มีเคลื่อนเลย ทั้งไปทั้งมา พอเรามาถึง
 ปีบก็ว่ามาถึงแล้ว แกมีข้าวเจ้าหุงหม้อเท่านี้แหละ กับหมาก นั้นละเป็นเครื่องหมาย พอ
 เรามาถึงแล้วแกจะจับหมากทางโน้น บอก หุงข้าวจะวันนี้มาถึงแล้ว มากี่แม่นยำๆ อย่าง
 นี้ละเก่งไหมล่ะ ฟังซิ ไม่มีเคลื่อนเลย จนกระทั่งเราถาม ข้าวนี้หุงทุกวันหรือ ไม่หุง เพิ่ง

หุงเมื่อเข้านี้ ทุกครั้งที่เรามามีข้าว หมากอีกเหมือนกัน แล้วทำไมเอามา ว่าคุณแม่บอกว่ามาถึงแล้ว เห็นไหมอยู่คนละฟาก เขาอยู่ฟากบ้านทางโน้น บ้านอยู่ที่นี่ เราอยู่ฟากบ้านทางนี้ ห่างกันขนาดไหน ดูเหมือนจะสองกิโลละมั้ง น่าจะได้สองกิโล บ้านอยู่ตรงกลาง เราพูดถึงเรื่องความแม่นยำของความรู้แก่นี้แม่นยำจริงๆ ไม่ผิดเลย ไปไหนไป ปีบเตรียมของออกเข้าทางนี้เลย ไปเจียบเลย ไปไหนไปเลย ทางโน้นว่าไปแล้ว

พอว่าอย่างนั้นมันก็กระเทือนชาวบ้านชาววัดอะไรๆ กระเทือนไปหมดแหละ เขาต้องวิ่งมาดู พอทางโน้นบอกว่าไปแล้ววันนี้ เขาก็วิ่งมาดู ไปแล้ว เวลามาก็ว่ามาแล้วนะ มาถึงแล้ว หุงข้าวได้ นี่ก็แม่นยำไม่ผิด เก่งมากนะ อย่างนี้ละความรู้อันนี้จะไปถามใคร ไม่เอาใครมาเป็นพยาน เป็นอยู่กับหัวใจ รู้อยู่กับหัวใจ แม่นยำอยู่ในนั้น บอกทันทีเลยตามนั้นๆ จึงไม่ผิด ไม่ต้องถามใครแหละ ที่ว่าญาณหยั่งทราบ ญาณพระพุทธานุเจ้ายิ่งเอกนามก็ หนึ่งไม่มีสอง ส่วนนอกนั้นท่านก็ไม่ระบุดัง หากเป็นอย่างนั้น

ก็คิดดูอย่างแม่ชีแก้วซีไม่มีผิดเลย ไปเราจะไปบอกใครก็ไม่เคยสนใจ เขาอยู่ของเขาต่างหาก ไม่เคยสนใจกันอะไรเลย เราจะไปไหนเราก็ไปตามนิสัยของเรา ไปแล้ววันนี้ เวลาแกพูดออกมาที่ว่า เย็นหมดเลยแถวนี่ บอกว่าเย็นหมดเลย ไปแล้ว นี่เป็นกิริยานอกต่างหาก ส่วนความรู้ของแกอยู่ภายในแล้ว ไปก็จริงๆ มาอย่างมาแกก็พูดว่า เวลาจะมานะ อย่างมากแกก็จะแย้บอกออกมา นี่มาแล้วนะ จวนแล้ว ค่อยยอบอุ้นเข้ามาๆ พอมาถึงแล้วก็บอกมาถึงแล้ว

เวลาแกจะใช้กิริยาออกมาแกก็บอก ไปแล้ววันนี้เย็นหมดเลย แต่ส่วนมากแกไม่ค่อยพูดว่าเย็นหมด ไปแล้วๆ เวลาออกมาก็ว่าเย็นหมดเลย ที่นี้มา เวลาแกจะพูดก็บอก ค่อยยอบอุ้นเข้ามาๆ จวนจะถึงแล้ว มาถึงแล้ว แน่เป็นอย่างนั้น แกไม่ต้องถามใคร จีบหมากกับหุงข้าวนี้มาเป็นประจำ เราจึงถาม ฟังทำว่าจัน อย่างนี้เป็นประจำ

ความรู้ของแกเก่งมากในเรื่องอย่างนี้ แต่เป็นความรู้ที่ใช้ภายนอก ที่เราไล่แกลงจากภูเขา เพราะแกเพลินในความรู้แปลกๆ ต่างๆ นั่นเอง พวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม พวกเปรตพวกผีนี้แกเก่งมากนะ เวลาจิตรวมปีบลงไปนี้ออกรู้สิ่งต่างๆ ตะรางเรือนจำในเมืองฝี่ก็มี แกเล่าถึงเรื่องเมืองฝี่ ฝี่นี้ก็มีตัวโหดร้ายเหมือนมนุษย์เรา มนุษย์เราผู้โหดร้ายเขามีเรือนจำขังมนุษย์ที่โหดร้าย ฝี่นี้ก็มีประเภทขังในเรือนจำได้เหมือนกันว่าจัน

แกไปถามพวกยมบาลพวกนายควบคุมผี เขาก็เล่าให้ฟังทุกอย่างๆ เพราะอะไรจึงต้องมาควบคุมใส่คุกใส่เรือนจำอย่างนี้ โธ นี่มันก็มีผู้โหดร้ายเหมือนกันต้องทำอย่างนี้ นั่นฟังซินะ เมืองฝี่ก็มีเรือนจำ นี่แกพูดอย่างชัดเจนมากนะ แกพูดแบบไม่สะทกสะท้าน เมืองฝี่ก็มีเรือนจำ คือมีตะราง ผีตัวไหนมันเก่งจับใส่คุก มันออกมาเพ่นพ่าน

ไม่ได้ นำฟังอยู่นะ เมืองผีเมืองเทพแกพูดได้ละเอียดลอมมาก นี่ละที่เกดิด พอเราไปถึงปั๊บแกก็บอกตรงๆ เลย นี่ละอาจารย์ของพวกเขา องค์นี้ละ ก่อนที่เราจะไปห้วยทราย พอออกพรรษาแล้วแกก็ประกาศออกมาเลยว่า ปีนี้จะมีครูบาอาจารย์มาโปรดพวกเรา มามากคล้ายคลึงกับสมัยพ่อแม่ครูจารย์มั่นอยู่ที่หนองน่อง หนองน่องทางวัดของเขาอยู่ทางด้านนั้น พระจะมามากทีเดียว พอว่านั้นแล้วมีครูบาอาจารย์องค์ไหนมากก็ไปดูๆ ใช้ใหม่ ไม่ใช่ๆ เรื่อยๆ เลย แต่เปิดให้ฟังนะ

พอถึงวาระที่เราไป คือแกบอกว่าจะมีพระมามาก แต่เวลาเราไปเราไปสององค์เท่านั้น ธรรมสื่อนี้ติดตาม โอ๊ย เหนียวเหมือนปลิงนะธรรมสื่อกะไม่ออก นี่ละติดตามเราไปสององค์ พอไปแล้วเขาก็ออกไปดู เป็นไงใช้ใหม่ เอ้อ ใช้แล้วองค์นี้แหละ องค์นี้แหละที่จะเป็นครูเป็นอาจารย์สอนพวกเรา แต่ท่านจะสอนหรือไม่คอยสังเกตไปก็แล้วกัน องค์นี้แน่แล้ว นั่นละที่ได้ไล่ไกลจากภูเขาก็คงนี่เอง แกรู้ต่างๆ นานา ทีแรกไปแกบอกว่า เวลาหลวงปู่มั่นเราจะไปห้ามแกไม่ให้แกภาวนา เราก็สะดุ้งก็ก็มีอะไรแน่ๆ เราจะคอยจับดู ท่านห้ามไม่ให้ภาวนา เราไปนี่ย่าภาวนานะให้หยุดขาดเลย จะเป็นบ้ากับโลกกับสงสารเขาอะไรก็แล้วแต่เถอะท่านว่านั้น ถ้าเป็นผู้ชายเราจะบวชเป็นเณรแล้วเอาไปด้วย นี่มันเป็นผู้หญิงท่านว่านั้นนะ แล้วท่านก็ไป แล้วต่อไปนี่จะมีครูบาอาจารย์มาสอนอยู่นั่นละ ท่านทิ้งท้ายเอาไว้

ทีนี้เวลานานเข้ามามั่นอยากบวชเป็นกำลัง อยากภาวนาเป็นกำลัง ก็เลยต้องภาวนา แต่ระวังเอาว่านั้นนะแก้ว เวลาแกมาแล้วให้ฟังที่ว่าพ่อแม่ครูจารย์มั่นไม่ให้ภาวนา เราจับปุ๊บนั้นเลยจะต้องมีแน่ๆ คอยจับเงื่อนดู พอแกมาแล้วอันนี้ อ้อ ใช้แล้ว นั่นละที่นี้แกเป็นบ้าเรื่องความรู้ของแก เราตีเข้ามาๆ สิ่งเหล่านั้นรู้เห็นเหมือนเราเดินไปนี่ เดินไปนี่เห็นนั่นเดินไปนั่นเห็นนั่น ได้ฟังสิ่งนี้เป็นเรื่องนอกต่างหาก เราเห็นเทวบุตร เทวดาอินทร์พรหมยักษ์ผีอะไรก็แล้วแต่เถอะ เป็นสิ่งที่เราเห็นธรรมดา ไม่ใช่เรื่องแกกิเลส

พอฟังแกเต็มที่แล้วก็เตรียมสอนละที่นี้ เตรียมสอนแกไม่ให้วุ่นวุ่น ทีแรกก็วางเป็นระยะๆ เอ้า ที่มั่นเคยออกอย่างนี้เป็นประจำ แล้วที่นี้จิตรวมแล้วไม่ให้ออกได้ไหม เอาไปพิจารณา คือให้ออกก็ได้ไม่ให้ออกก็ได้เอาไปปฏิบัติดู ก็มีแต่ออกทั้งนั้นๆ ห้ามเข้าที่นี้มัดเข้าไปไม่ให้ออกๆ ครั้นมาฟังทีหลังนี่ยังออกๆ มันหนักเต็มที่แล้วแสดงว่าแกติดมากแล้วจะไม่ฟังเสียงเราๆ ดีไม่ดีจะเทศน์สอนเราด้วยซ้ำไป นี่หนักแล้ว เอละนะที่นี้ตอนนี่ตอนจะใส่กัน บอกห้ามไม่ให้ออกให้จิตลง เราบอกรวิธการทุกอย่างแล้วห้ามไม่ให้ออก แล้วแกภาวนาไปมันก็ออกเพราะมันติด ถ้าไม่รู้ได้เห็นอันนั้นเหมือนไม่ได้มรรคได้ผลอะไร ถ้าภาวนาพอจิตรวมมันออกภูนั้นวันนั้นได้มรรคได้ผลแก้วนั้น

โถ มรรคผลชั่วหมาอะไรเราอยากพูดแต่เราไม่พูด มรรคผลชั่วหมาเอามาอวดธรรม จากนั้นก็มัดละที่นี้ เอ้าห้าม รวมลงแล้วห้ามให้ออก เอ้าๆ เอาไปปฏิบัติ คือมัดเข้าๆ ละที่นี้ ถึงขนาดที่ว่าไม่ให้ออก เอ้า เอ้าให้เด็ด ไปอีกยังออกอีก พอออกอีกก็ไล่ลงภูเขาซีที่นี้ มันหมดทางจะแก้แล้วก็มีทางเดียว แก้ไล่ลงภูเขาแจะไปเห็นโทษของแจะเองไล่ ร้องให้ลงภูเขาเลย เราอยู่บนภูเขากับแจะหนึ่ง ให้พวกพระอยู่ตีนเขาโน้น เราขึ้นไปจำพรรษาอยู่ข้างบนสบายๆ ร้องให้ลงภูเขา นั่นละไปเห็นโทษของตัวเอง ก็ว่าเรามอบกายถวายตัวต่อท่านให้เป็นครูเป็นอาจารย์แล้ว ทำไมท่านพูดท่านสอนอะไรๆ ไม่ฟังเสียงท่าน ท่านไล่ลงภูเขานี้สมควรแล้วแหละ ท่านสอนว่ายังไงทำไมไม่ปฏิบัติตามท่านที่ท่านไล่จากภูเขาสมควรแล้ว ถ้าหากจะถือว่าท่านเป็นครูเป็นอาจารย์ก็ปฏิบัติตามท่านซีถึงถูก นี่จะเอาตั้งแต่ความรู้ของตัวเองไปอวดท่าน ท่านไล่ลงภูเขาสมควรแล้ว แจะสอนตัวเองนะ เอาที่นี้ท่านว่ายังไงเอาหลักของท่านมาปฏิบัติซี

นี่ละบทเวลาจะได้ความ พอหมดทางไปแล้วที่นี้ก็มายึดคำเรา เอา ท่านสอนว่าไงท่านจะพาลงนรกอเวจีก็ให้เห็นซินะ ของเราก็เต็มเหนี่ยวแล้วก็ไม่เห็นได้เรื่องได้ราวอะไร ที่นี้แก็มากวานาตามเรา เอา ท่านสอนว่าไงเอาปฏิบัติตามนี้ นั่นละที่จะได้เหตุได้ผลนะ พอปฏิบัติตามนั้นจิตมันก็ลงฝั่งเลยที่เดียว สว่างจ้าไปหมดเลย พอออกจากที่แล้วก็ไหว้ไปทางภูเขาที่เราอยู่ ไหว้ไปทางนั้น พอตอนบ่ายก็พากันไป ไปก็ถูกขนาบอีกมาอะไร ขนาบอีก หือ นักปราชญ์ใหญ่มาอะไรมาหาคนพาล จอมปราชญ์ไป โอ้ยเดี่ยวๆ ให้พูดเสียก่อน ตกลงปิดกวาดอยู่นั้น เลยเอาไม้กวาดวางที่ตรงนั้น เขาขึ้นมาให้เขาอยู่ลานหิน.เราก็เลยนั่งทั้งไม้กวาดเลย แจะก็มานั่งด้วยกัน

แกมาแล้วให้ฟัง แกยอมรับ พูดถึงเรื่องที่ถูกปฏิบัติตามเป็นอย่างนั้นๆ ได้รับความอัศจรรย์ ยอมรับทุกอย่างแล้ว จากนั้นเราก็สอนต่อ แก็เร็วอยู่นะ พอสอนต่อแก็รับปั๊บๆ เลยที่นี้ไม่มีสนใจกับเรื่องอะไร เราบอกปิดออกให้หมดอย่ามายุ่งเรื่องเหล่านี้ ไม่ใช่คนตาบอดเขาเห็นทั้งนั้นละสิ่งต่างๆ ที่เป็นวิสัยของตา อันนี้เป็นวิสัยของความรู้ประเภทนี้มันก็รู้ได้เช่นกัน ไปยุ่งมันอะไร ดูกิเลสให้รู้กิเลสแก็กิเลสซี ไล่เข้ามาหาอันนี้ยอมรับเลยนะ แก็จึงหมุนตัวๆ เร็วอยู่ เราไป ๒๔๙๔ ๒๔๙๓ จำหนองผือ อยู่那儿 ๔ ปี พอ ๙๕ แก็ผ่านได้ ๙๔ ไปอยู่ที่นี่ ชัดกันปีนั้นละ พอ ๙๕ ก็ผ่านได้

เพราะฉะนั้นความรู้ของแก็จึงแปลกอยู่มาก ว่าอะไรไม่ผิดพลาด อย่างการเข้าการออกของเราไปมานี้แม่นยำมากทีเดียว ไม่ต้องถามใครเลย บอกเลยมาแล้ว เตรียมหมากเตรียมพลูเลย บางทีกลางคืนเรามาถึง ใครจะไปรู้ได้เมื่อไรว่าเรามา ทางนั้นบอกให้เตรียมแล้ว อย่างนั้นซิ ถ้าเป็นกลางวันมีคนมาดูแล้วก็ไปบอกค่อยยังชั่วใช้ไหมนี่กลางคืนเรามาบางที่ตั้งทุ่มสองทุ่มมาถึงก็มี มากี่เข้าในวัดเลยจะรู้ได้ยังไง ทางโน้น

เตรียมแล้ว เข้าจับหมากกับหม้อข้าวมาแล้ว เวลาถามก็บอกคุณแม่ให้ทำ แต่แกล้งแกล้งไม่ค่อยมา นานๆ แกล้งมาทีหนึ่ง เช่นวันพระ ยกชบวนมา ถ้าธรรมดาแกล้งไม่มา มีแต่พวกแม่ชีเขามาจิ้งห็นเท่านั้นเอง นี่พูดถึงความแม่นยำแกล้งแม่นยำมากทีเดียว เอ้อ วัดที่หนองสูง ไหนๆ อ่านอีกทีน่าจะสาร ขอเงินสักแสนบาท เวลานั้นมีเงินอยู่สองพันบาท

ผู้กำกับ หนังสือนี้เผด็จมาเพื่อเสนอยังพ่อแม่ครูบาอาจารย์ ท่านหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน เนื่องจากจะขออนุญาตสร้างกำแพงรั้วยาว ๑๓๒ เมตร เพื่อกันสัตว์เลี้ยงของญาติโยมที่เข้าไปก่อวณบริเวณวัด มีประตูหลักอยู่แล้วสองด้าน ไม่มีรั้ว ดั่งได้ส่งภาพถ่ายมาเพื่อเมตตาอนุมัติ หากท่านหลวงตาห้ามก็ไม่ทำ หากหลวงตาอนุญาต

หลวงตา จะไปห้ามท่านยังงี้ ก็วัดเรามีกำแพงมันสองชั้นจะไปห้ามทำไม ฟังมันขัดกันเข้าใจไหมละ ท่านมีเงินอยู่สองพันแล้วจะห้ามท่านได้ยังงี้ ท่านจะขอเราแสนหนึ่ง ท่านมีเงินอยู่แล้วสองพัน โอ๊ย น่าสงสาร ให้แล้วละนี้ ถ้าไม่อนุญาตแล้วจะให้ทำอะไร นี่ขอแสนหนึ่งก็จะให้แสนหนึ่งจะว่าไง แกมีเงินอยู่สองพัน โอ๊ยน่าสงสาร อย่างนี้ละที่มันได้ออกอยู่เรื่อย ขนาดเจ้าของติดหนี้เขาไม่รู้ตัวนะ นี่ก็มีเงินอยู่สองพันขอเราแสนหนึ่ง อย่างนี้ละที่ได้ให้เรื่อย ๆ จนกระทั่งเจ้าของติดหนี้ไม่รู้ตัว อย่างนี้ละ เอ้า เป็นอันว่าให้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz